

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til varemærkelov.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til fællesmærkelov.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Henriksen (S):

EF's første direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker er årsagen til, at der nu er fremsat forslag om en helt ny varemærkelov og fællesmærkelov.

Dette direktiv er ikke det eneste internationale initiativ, lovforslaget søger at tage hensyn til. En kommende forordning om EF-varemærker har allerede sat sit præg på lovforslaget. Den internationale varemærkeregistrering, Madridarrangementet samt protokollen hertil har også påvirket lovforslaget.

Jeg vil ikke gå ind i de enkelte paragraffer, men skal dog alligevel omtale nogle punkter.

EF-direktivet betyder, at der nu indføres en brugspligt i den danske varemærkelovgivning.

Det er efter Socialdemokratiets mening en udmærket måde at få effektiviseret varemærkeregistreringen på, og vi ser ingen problemer i denne brugspligt.

I lovforslaget opereres der med gebyropkrævning ved registrering af varemærker. Man kan spørge, i hvor stort et omfang gebyropkrævningen vil spille en rolle i finansieringen af Patentdirektoratets ændring af opgaver.

Efterkommelsen af EF-direktivet skal ske inden udgangen af 1991, og det er på det grundlag naturligt, at ministeren gennem lovforslaget søger direktivets artikler indarbejdet i dansk varemærkelovgivning.

Derudover vil det være relevant at få oplyst, hvor langt forslaget til forordning om EF-varemærker er nået i beslutningsprocessen. Er det f.eks. besluttet, i hvilket EF-land EF-varemærkemyndigheden skal placeres, og hvad har den danske regering foretaget sig i den forbindelse? Forslaget til forordning om EF-varemærker optræder allerede nu i forslaget til den kommende varemærkelov uden sikkerhed for at blive vedtaget før 1993 ifølge ministerens skriftlige fremsættelsestale.

Socialdemokratiet stiller sig positivt til en internationalisering af varemærkeområdet, men vi vil nøje følge, hvorledes implementeringen kommer til at foregå. Spørgsmålet om EF-direktivet og forordningen om EF-varemærker har ifølge Folketingets Internationale Afdeling været på Markedsudvalgets dagsorden i 1987, 1988 og 1989, men tilsyneladende er EF stadig ikke nået til enighed om forordningen om EF-varemærker.

De økonomiske og administrative konsekvenser af den internationale varemærkeregistrering – det er lovforslagets kapitel 8 – kan ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke opgøres på nuværende tidspunkt. Jeg vil da håbe, at der under udvalgsbehandlingen kan blive lidt mere klarhed om de økonomiske konsekvenser.

Samtidig åbner lovforslaget mulighed for, at Danmark ratificerer protokollen til Madridarrangementet og det eksisterende Madridarrangement om international registrering af varemærker. Det vil være en klar fordel for danske varemærkeindehavere, at adgangen til international registrering kan ske gennem dansk varemærkeregistrering. Her tilgodeser protokollen med de ændringer, det så kommer til at betyde